

Обвиняемата Елена Георгиева Иванова е собственик на фирма ЕТ "ССС", със седалище и адрес на управление град София и с предмет на дейност "Други услуги за населението, не класифицирани другаде". През лятото на 2013 година свидетелката Габриела Ботева от град София се запознала с обвиняемата Иванова чрез своя позната на име Вера. След известно време обвиняемата ѝ предложила да я уреди работа като барманка в заведение в град Кейптаун-ЮАР. Обяснила ѝ, че пътните разходи ще бъдат поети от собственика на заведението и че 50 процента от заработеното свидетелката ще трябва да дава на работодателите. Тъй като била материално затруднена, тя се съгласила.

На 06.12.2013 година свидетелката Ботева заедно с обвиняемата Елена Иванова и други момичета заминали със самолет през Лондон за ЮАР. По време на полета обвиняемата обяснила на Ботева, че ще работи не като барманка, а като проститутка. При пристигането им в град Кейптаун свид. Габриела Ботева и обвиняемата Елена Иванова се настанили в хотела, в който се намирал бара, където свидетелката трябвало да работи като проститутка.

След настаняването в хотела в стаята на св. Ботева дошъл българинът Иван Петров, който прибрал паспорта на Ботева и подробно ѝ естеството на работа. Той казал, че работното ѝ време е от 19.00 часа до 03.00 часа сутринта. Задължението ѝ било да привлича клиенти и установява контакт с тях. Клиентите заплащали на рецепцията извършената им сексуслуга по установената тарифа, като Ботева не получавала от клиентите пари на ръка. След като клиентите заплатят тя следвало да взема от рецепцията ключ за стаята, в която да заведе клиента. В края на работното време на рецепцията получавала уговорения процент от сумата, която е заработила. Свидетелката Ботева работила в същият бар като проститутка в продължение на около двадесет дни.

При поредна среща с Иван Петров двамата се скарали, тъй като Ботева не желала да продължава да проституира и искала да се прибере в България. Петров отказал да ѝ върне задграничния паспорт, Ботева извадила нож и го наръгала многократно. Вследствие на нанесените рани Петров починал. Ботева преровила офиса му, открила задграничния си паспорт и със събраните до момента пари на 30.12.2013 г. успяла да се прибере в България.

В хода на проведеното разследване на Елена Иванова е предявено обвинение за престъпление по чл. 155 ал. 3, вр. ал. 1 от НК. Прокурорът внесъл в съда ОА за извършено от обв. Иванова престъпление по чл. 159Б ал. 1, вр. чл. 159а, ал. 1, пр. 1 от НК.

ВЪПРОС 1. Квалифицирайте деянието извършено от обв. Елена Георгиева Иванова.

ВЪПРОС 2. Следва ли да носи наказателна отговорност Габриела Ботева за убийството на Иван Петров?

ВЪПРОС 3: Има ли допуснати съществени процесуални нарушения на фаза досъдебно производство?

ОТГОВОР НА ВЪПРОС № 1 : Деянието, извършено от обвиняемата Елена Георгиева Иванова, следва да се квалифицира като престъпление по чл. 159б, ал. 2, вр. ал. 1, предл. 1 и 2 , вр. чл. 159а, ал. 2, т. 2, предл. 2, вр. ал.1, предл. 1 и 2 , вр. чл. 20, ал.2 НК.

ОТГОВОР НА ВЪПРОС № 2 : Габриела Ботева следва да носи наказателна отговорност за причинената смърт на Иван Петров, като деянието , извършено от нея следва да се квалифицира като престъпление по чл. 116 , ал. 1 , т. 6 , предл. 2 и 3 и т. 9, вр. чл. 115 НК.

ОТГОВОР НА ВЪПРОС № 3 : Налице е допуснато съществено процесуално нарушение. Елена Иванова е привлечена като обвиняема по чл. 155, ал.3 НК , за което се предвижда наказание лишаване от свобода от една до шест години и глоба от пет хиляди до петнадесет хиляди лева. Без да ѝ бъде предявено ново обвинение, прокурора внася обвинителен акт в съда срещу Иванова за извършено от нея деяние по чл. 159б ,ал. 1 НК, за което се предвижда наказание лишаване от свобода от три до дванадесет години и глоба от десет хиляди до двадесет хиляди лева. Горното се явява по-тежко наказуемо деяние по отношение на предявеното на Иванова обвинение в хода на проведеното разследване, поради което е нарушено правото ѝ на защита. В случая допуснатото процесуално нарушение е отстранимо и съгласно разпоредбата на чл. 248 ал. 2, т. 3 от НПК, съдът следва да върне обвинителния акт на прокурора за отстраняването на констатираното нарушение /Тълкувателно решение № 2/07.10.2002 г. на ВКС/.

Казус 4

Иван Петров и Николай Иванов били съседи. Между тях непрекъснато възниквали спорове по повод миризмата, която идвала от стопанските пострройки на Иванов, който гледал животни в тях. Един ден кравата на Иванов излязла от обора и през процепа в оградата преминала в двора на Петров, където опасла част от насажденията в градината. Когато видял това Иван Петров хванал кравата и я завел в своя обор и я заклал. Месото разделил със своя приятел Стоян Симеонов, като му разказал за случката. На другия ден в селската кръчма Симеонов видял Петров и му разказал всичко. Иван Петров много се ядосал, изпил три големи ракии, и гневен напуснал кръчмата. По пътя се отбил при своя братовчед Петър Николов, който бил бивш военен и имал законно оръжие, разказал му за кравата и му поискал пистолета, за да уплаши с него Николай Иванов и така да го накара да му плати 1 500.00 лева за кравата. Николов му дал оръжието със зареден пълнител, като го предупредил да не прави глупости.

Иван Петров отишъл в дома на Николай Иванов и му казал, че знае какво е сторил с кравата му и да му плати 1 500.00 лева за нея. Иванов първоначално отказвал за си признае за случката, но по-късно се съгласил да му плати 500.00 лева. Петров се ядосал на малката сума, извадил пистолета и го поставил на масата пред себе си. Николай Иванов се уплашил и взел брадвата, която стояла до масата и замахнал към Петров, като успял да го удари по рамото. Иван Петров взел пистолета от масата, заредил го и изстрелял два куршума в областта на тялото на Иванов, от което Иванов паднал на земята безжизнен. Петров се обадил на телефон 112, на пристигналия медицински екип само констатирал смъртта на Николай Иванов.

Било образувано досъдебно производство. Иван Петров бил привлечен обвиняем за престъпление по чл. 115, вр. чл.20, ал.2 НК. В хода на разследването като обвиняем бил привлечен и Петър Николов по чл. 115, вр. чл.20, ал.4НК.

На предявяването Петров заявил, че не желае адвокат, тъй като не можел да се довери на „тези акули“ и поискал за негов защитник да бъде допуснатата сестра му Петрана. Разследващият полицай уважил желанието на обвиняемия и конституирал Симеонова като защитник. Поради това на Петър Николов му назначил служебен защитник.

Прокурорът внесъл в съда обвинителен акт срещу Иван Петров за престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 6, предл. 2, вр. чл. 20, ал. 2 НК и чл. 339, ал. 1, предл. 2 НК, а срещу Петър Николов – за престъпление по чл. 116, ал. 1, т. 6, вр. чл. 20, ал. 4 НК.

Въпроси:

1. Как следва да се квалифицира поведението на Иван Петров и Петър Николов.

4. Конкретен казус

2. Носи ли наказателна отговорност Стоян Симеонов?
3. Ще се отрази на квалификацията на поведението на Иван Петров фактът, че той е осъден преди 6 години за блудство на 2 години лишаване от свобода, изпълнението, на което е отложено с 5 годишен изпитателен срок?
4. Имали ли допуснати съществени процесуални нарушения на досъдебното производство?
5. Нарушено ли е правото на защита на Иван Петров и Петър Николов?

Италианският гражданин Бокарди и българския гражданин Р.Петров ,били съдружници във фирма за добив и преработка на дървен материал, както и за продажба на употребявани автомобили-внос от Италия. По повод службата си в полицията гражданинът Ст. Андонов имал служебни контакти с двамата съсобственици, които били и управители. През март 2013 г. в гр. Сливен в офиса на фирмата той поискал от италианския съдружник да му докара от Италия запазен автомобил БМВ с кожен салон и за целта му дал 13 000 лева без да съставят документ за това. Бокарди му казал, че за тези пари е трудно да се намери каквото той желае ,но ще опита. Минали обаче няколко месеца, а Андонов не получавал желанния автомобил, а пък италианецът вече не идвал толкова често в страната. Бизнесът изцяло паднал на плещите на съдружника му Р. Петров. Същият бил осъден за престъпления по чл. 346, ал.2, т.3 във вр. с чл.195 ал.1 т.4. от НК и по чл. 346 ал.3 от НК на лишаване от свобода 3 години, което изтърпял. Андонов започнал често да посещава и да заплашва Петров с криминалното му минало, че отново могат да му се случат неприятности и да му ликвидира бизнеса. Принуден от това обстоятелство Петров трябвало да му гарантира, че ще уреди Бокарди да дойде в България. За тази цел му се обадил и му казал, че трябва да направят общо събрание и да решат важни за фирмата въпроси. Бокарди откликнал и казал, че му е възможно да дойде през февруари 2014 г., тъй като тогава и приятелката му, с която съжителстват на семейни начала – румънската гражданка Джидей почивала и щяла да отиде до родния си град в Румъния ,а той щял да я закара, да мине през България да решат проблемите на дружеството и да се върне обратно и да я прибере. Така на 22.02.2014 г. Бокарди с автомобил БМВ с италианска регистрация влязъл в България. Видели се с Петров, разговаряли по работа. Когато решил да си ходи вече бил освободил хотелската стая, Петров го поканил на обяд, като тайно от него се обадил и на Андонов да се видят в ресторант „Златна ябълка”. Бокарди се съгласил и отишли с Петров. Не след дълго пристигнал и Андонов и започнал да претендира от Бокарди автомобила, за който му бил платил или да му върне парите. Последният му обяснил ,че не е могъл да намери такъв, какъвто търси, а парите не може да му върне, защото не носи в себе си такава сума .Тогава Андонов го принудил, заплашвайки го, че жив няма да си тръгне от България, ако не подпише декларация ,че му дължи 13 000 лева и му оставя в залог автомобила. В тази декларация Бокарди посочил № на рама на автомобила, различна от действителната. Документът бил преведен на български език и заверен нотариално след няколко дни. Заплашен със саморазправа Бокарди го написал и подписал и му обещал да потърси по-старателно. На излизане Андонов поискал от Бокарди и прибрал ключа на автомобила и декларацията, написана от него, повикал Петров и му казал да не пуска Бокарди да ходи, където и да е, да го заведе у дома си, да го напие и му вземе документите и телефона. След приключването на обяда Петров завел разстроения Бокарди у дома си, за да разговарят за станалото и го почерпил

Контролен казус - 2

К.

7

10

6

доволно много с алкохол . На следващия ден към обяд Бокарди решил да си тръгне обаче Петров му обяснил,че по разпореждане на Андонов няма да го пусне докато не си уредят отношенията иначе той ще загази и ще им съсипе бизнеса ,използвайки своето служебно положение,като началник в полицията.След обяд в дома на Петров пристигнал отново Андонов и предявил нова претенция към Бокарди,а именно да му прехвърли управлението от него автомобил БМВ. С помощта на Петров като преводач Бокарди му обяснил ,че това не може да стане, тъй като автомобилът е собственост на приятелката му –Джидей,макар тя да не е отразена в документа на автомобила,като нов собственик и показал договора за покупко-продажба с името на Елена Джидей,като купувач.Това страшно разгневило Андонов и той му върнал този договор.Казал ,че няма да остави така нещата и докато не получи автомобила ще остане затворен.Взел от Петров документите и телефона на Бокарди,за да е сигурен,че няма с никого да се свърже и си тръгнал.Два дни приятелката на Бокарди звъняла на мобилния му телефон,но не успявала да се свърже с него и затова потърсила съдружника му Р.Петров .Чрез него Джидей осъществила контакт с Бокарди и той ѝ обяснил ситуацията, в която бил изпаднал.Тя го изслушала и му казала да наеме адвокати,които да заведат дело срещу Андонов от тяхно име и да искат връщането на автомобила . На третия ден Бокарди бил заведен от Петров и Андонов при нотариус и там подписал, предварително изготвено на български език пълномощно,като упълномощител на Ст.Андонов-пълномощник,относно управлението на автомобила в страната и чужбина,разпореждането с автомобила в т.ч. и продажбата му на когото намери за добре на цена,каквато сметне за добре в т.ч. и сам на себе си и представяването му пред всички държавни институции в РБ ,след което Андонов му върнал паспорта и телефона и се разделили с Бокарди с уговорката да се върне след месец и да носи парите.Преди да напусне страната той упълномощил адвокатите Цветкова и Стоянов и заминал за Румъния.Повече не се върнал в България.След около месец Андонов понеже Бокарди престанал да поддържа контакти с него и със съдружника си, използвайки даденото му пълномощно от Бокарди съставил договор за покупко продажба между Бокарди,като продавач и дъщеря си като купувач,които бил заверен нотариално от пом. нотариус и Андонов го подписал вместо Бокарди,като продавач. Тя от своя страна след около седмица го продала на третото лице Л.Д.

По жалба до прокуратурата на адвокатите,упълномощени от Бокарди с приложено заверено копие на договор за покупко-продажба на автомобила с купувач Джидей срещу Ст.Андонов,от когото искат връщането на МПС-во след три месеца било образувано ДП .След проведени процесуално следствени действия наблюдаващият прокурор дал устни указания на водещия разследването за привличане на Бокарди към наказателна отговорност за извършено престъпление по чл. 206 ал. 1 от НК.Разследващият не изпълнил това разпореждане.

Въпрос 1 : Какви престъпления и от кои лица са извършени?

Въпрос 2: Кой са пострадалите лица?

Въпрос 3: Извършено ли е нарушение на процесуалния закон на ДП и ако е извършено такова, в какво се състои ?

Въпрос 4: Кои факти и обстоятелства подлежат на установяване и доказване и какви методи ще използвате за тази цел ?